

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2008, č. j. 47 Az 52/2008 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 8. 2008, č. j. OAM-415/LE-HA15-BE07-2008, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), tedy proto, že z postupu žadatele bylo patrné, že žádost podal s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve, a neprokázal opak.

Krajský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného zamítl.

Proti tomuto rozsudku žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost. Krajský soud v Praze ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu Krajského soudu v Praze zdejší soud zjistil, že písemnost obsahující napadený rozsudek, v němž stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení jakož i o tom, že je třeba podat ji u Krajského soudu v Praze, byla uložena na poště dne 6. 2. 2009 z důvodu, že adresát nebyl zastížen. Stěžovatel tuto písemnost osobně převzal dne 18. 2. 2009, což vyplývá ze záznamu na doručence, který stěžovatel stvrdil vlastnoručním podpisem.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, přičemž podle odst. 4 se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li

kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle odst. 2 nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 1 a 3 a § 50b a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 30. 6. 2009, platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která se doručuje do vlastních rukou, zastížen v místě, které označil, uloží se písemnost na poště a adresát se o tom vyrozumí s tím, že si má písemnost vyzvednout. Nevyzvedne-li si písemnost do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; vychází se tedy z tzv. fikce doručení. Poslední den uvedené desetidenní lhůty počítané od uložení zásilky nastal v dané věci 16. 2. 2009. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), bylo v projednávané věci pondělí 16. 2. 2009 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 2. 3. 2009. Tento den se totiž svým označením – pondělí – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno Krajskému soudu v Praze s účinky zachování lhůty.

Stěžovatel však svou kasační stížnost podal nikoli u Krajského soudu v Praze, ale u Městského soudu v Praze. Podle otisku prezentačního razítka Městského soudu v Praze a záznamu na kasační stížnosti byla kasační stížnost u tohoto soudu podána osobně dne 4. 3. 2009. Stalo se tak nejen u nepřislušného soudu, ale také až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila v pondělí 2. 3. 2009. Přestože tedy Městský soud v Praze byl povinen bezodkladně kasační stížnost předat Krajskému soudu v Praze, nebylo již možno učinit tak ve lhůtě pro podání kasační stížnosti, neboť již u Městského soudu v Praze byla podána opožděně. Pro úplnost Nejvyšší správní soud připomíná usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 – 55, podle něhož kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podaná u nepřislušného soudu je včasná tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu.

Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastížen, a v 10 dnech následujících; žádný takový důkaz však stěžovatel soudu nenabídl a nic takového ani netvrdí. Ostatně i kdyby stěžovatel byl případně schopen předložit důkazy eliminující fikci doručení, nebyl by s to ve světle citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu zvrátit opožděnost kasační stížnosti, neboť ji místně nepřislušný Městský soud v Praze odeslal věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Praze až 17. 3. 2009.

Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, již nebylo na místě zabývat se návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu